

os den og sagt, at der var en masse pæne hensigter om hurtigst muligt osv. i den. Vi tror bare ikke den nuværende regering over en dørtærskel på det punkt. Og vi tror, at hurtigst muligt betyder engang om så længe som muligt, når det drejer sig om landbrugsstøtten, og derfor stemte vi ikke for det.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Det er jo rigtigt. Hvis vi nu sammenligner de to sager, så har SF haft indflydelse på den ene, på sukkerordningen, og der kan man spørge: Hvor stor opbakning har vi til den der sukkerordning på EU-plan? Er det ikke en meget lille opbakning, vi har til den på EU-plan, i øvrigt også på verdensplan?

Hvis man så ser på, hvor meget opbakning hr. Jørn Jespersen har blandt vennerne, socialisterne i Europa, så er den lig nul. Hr. Jørn Jespersens egne venner på EU-plan vender jo fuldstændig ryggen til hr. Jørn Jespersens politik. Det vil sige, at der ikke er sammenhæng mellem deres politik på EU-plan og så i Danmark. Det vil sige, at det er et osteklokkeprincip, hr. Jørn Jespersen og andre kører med i Danmark: Vi har en frelst holdning.

Er det så ikke bedre at køre den linje, som regeringen kører hele vejen igennem, nemlig små skridt for at få forhandlingerne på plads og vinde de politiske sejre, så man får noget ud af det, frem for bare en protestmarch?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Er det så ikke bedre at føre regeringens linje, bliver der spurgt. Nej, det er det bestemt ikke. Det er ikke bare små skridt, det er ofte skridt bagud, og derfor er det under ingen omstændigheder bedre.

Så vil både jeg og mine venner i Europa meget have os frabedt at få vores linje udlagt af hr. Kofoed, for den ved han intet om. Vi har så sent som i dag haft møde med formanden for den grønne gruppe i Europa-Parlamentet, netop her i Folketinget, hvor der var fuldstændig enighed om, at den primære opgave for EU burde være at få afskaffet eksportsubsidierne så hurtigt som overhovedet muligt. Der var fuldstændig enighed om, at sukkerordningen burde afskaffes så hurtigt som overhovedet muligt. Der var fuldstændig enighed om, at EU's landbrugsstøtte er protektionistisk og en skamplet, og at den burde afskaffes.

Så der er ingen uenighed mellem mig og mine venner i Europa og i Europa-Parlamentet.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så siger vi tak til hr. Jørn Jespersen. Næste ordfører er fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i SF's ordførers indlæg, for for eneste gang i dag og for første gang i dag var der en person, som nævnte noget om, hvorfor landbrugsordningerne i det hele taget blev, som de blev oprindeligt. Det er jo rigtigt, som hr. Jørn Jespersen sagde, at de ordninger havde deres berettigelse i et Efterkrigstidseuropa, hvor befolkningen var sulten, og hvor der ikke var adgang til at få gode og billige fødevarer af høj kvalitet i tilstrækkelige mængder. Og det er jo forklaringen på alle landbrugsordningerne; det var ønsket at få gjort Europa selvforsynende med fødevarer, og de skulle være billige, og de skulle være gode.

Kl. 18.35

Jeg må sige, det er lykkedes, det er blevet overopfyldt. Europa eksporterer fødevarer og har haft perioder med meget stor overproduktion af fødevarer, fordi man har animeret til høj produktion. Derfor er målet for længst opnået.

Det, der så er fejlen, er selvfølgelig, at man ikke har afviklet ordningerne, i takt med at man har opfyldt de mål, man oprindeligt satte sig. Man er kommet for sent i gang med at afvikle ordningerne, man har været for træg med hensyn til at lytte til kritikken, og derfor har man så også fået en landbrugssektor, der har været vant til at få støtte, og som derfor ømmer sig gevaldigt, når støtten efterhånden bliver reduceret.

De smukke mål, som blev nævnt af hr. Jesper Langballe i hans indlæg var nemlig, at han ville afvikle landbrugsstøtten, men han ville ikke genere dansk landbrug. Jeg må sige, at det altså næsten er umuligt at kombinere de to ønsker.

Selvfølgelig skal støtten afvikles. Det Radikale Venstre er fuldstændig enig i den linje, som EU efterhånden også følger, men det går meget, meget langsomt. Det hænger også sammen med, at der heller ikke er nogen, der er interesseret i med ét slag at få lagt store områder i Europa øde med forarmede landmænd og forfaldne bondgårde. Vi vil også gerne have en landbrugssektor og nogle landdistrikter, som kan leve, som kan overleve, og som kan fungere med respekt for miljøet og med respekt for deres egen fortid.